

The illustration depicts three horses galloping through a forest. In the center, a white horse with dark spots on its face looks back over its shoulder. To its left, a brown horse runs forward. To its right, a dark grey horse with a red jacket and a small rider on its back runs forward. The forest background is rendered in soft, painterly tones of purple and blue, with birch trees visible. The overall mood is adventurous and magical.

Isa & Minigänget
HJÄLTEHÄSTARNA

Lotta Hylander
Illustrerad av Kiri Östergård Leonard

Lotta Hylander

Isa & Minigänget

HJÄLTEHÄSTARNA

I serien Isa & Minigänget:

Attacken! 2018

De ensamma fölen 2018

Hjältehästarna 2019

Nästa bok i serien: Stallbästis

©Lotta Hylander, 2019

Utgiven av Oximedia AB, Lidhult 2019

Illustrationer: ©Kiri Østergaard Leonard

Grafisk form: Catharina Grahn, ProduGrafia

Tryck: ScandBook AB, Falun 2019

ISBN: 978-91-984681-2-0

www.isaochminigänget.se

*Till minne av polishästen Esprit
"Eddie"*

1989–2014
e: Eminent 585
u: Katitzi
ue: Urbino

VÄLKOMMEN TILL ISAS VÄRLD

Välkommen till Isas universum, det största i hela Småland! Här bor minishetlandsponnyerna Isa, Nathalie, Zoe, Vera och Bianca. Med i flocken är också ungstona Hilma, Tindra och Smilla. Den här våren och sommaren är speciell för Minigänget. Ingen av dem ska nämligen ha föl. Tråkigare, men lugnare och mindre ansvarsfullt, tycker Isa och hennes vänner.

I Isas värld bor många djur. Hästar, kor, grisar, höns, får, katter och några hundar finns där Isa bor. En husse och matte och några små av deras sort kan du också ha turen att få se, om du hälsar på hemma hos Isa – världens bästa ledarsto med de schystaste flockkompisar en häst kan önska sig. De är små hästar som tillsammans gör stordåd.

PS! Hästarna har många egna ord.

På sidan 190 hittar du deras ordlista.

MINISHETTISARNA I FLOCKEN

Isa – flockens ledarsto

”Man kan vara häst och så kan man vara minishettis”, så säger Isa, flockledare för Minigänget. Isa har nu blivit 20 år gammal. Hon är fuxfärgad och har massor av ljus man och svans. En vacker vit bläs pryder hennes huvud. Isa tycker det är viktigt att hennes hästflock mår bra. Hon vill att de ska vara schysta mot varandra och ha kul tillsammans. Hon vet också att om alla hjälps åt, då kan de göra och klara av precis allt! Isa är störst i flocken, hon mäter 84 centimeter i mankhöjd. Hon är både inriden och inkörd, men får hon välja själv så är det roligast att dra vagn.

Bianca

Bianca är 13 år gammal och nästan helt vit, vilket hennes namn Bianca också betyder. När Bianca var föl var hon gråsvart, men med åren har hon blivit ljusare och ljusare. Bianca är matglad och den i flocken som är duktigast på att hitta fräscht gräs. När hon inte äter så tycker Bianca om att klia sin rumpa mot knaggliga trädstammar. Bianca har aldrig blivit inriden utan levt i en avelsflock sedan hon var ett litet föl. Hon mäter 81 centimeter i mankhöjd. Precis lagom stort, tycker Bianca.

Vera

Helsvarta Vera är flockens äldsta sto, 22 år, och mycket klok. Innan Vera blev avelssto jobbade hon på en ridskola, där de minsta barnen fick rida på henne. Vera är 83 centimeter hög i manken. Precis som Isa är Vera cool och trygg. Förra sommaren blev Vera extramamma till Krabaten, vars mamma dog när han föddes. Krabaten är ett halvblod, men kluriga Vera lyckades fixa så att han ändå kunde dia från henne. Krabatens husse hoppas att Krabaten ska bli en riktigt bra hopphäst i framtiden. Just nu är Krabaten på bete med flera andra unghingstar.

Nathalie

Nathalie, som är 19 år gammal, har varit med i flocken under ett par år. Innan hon blev en i Minigänget jobbade hon som sällskapshäst till Calle, en framgångsrik dressyrhäst. Nathalie kan och vet en massa saker och hon har, till skillnad från de andra ponnyerna, lyssnat på vad människorna har sagt till henne genom åren. Nathalie är dessutom modig. När det brann i Calles stall räddade Nathalie livet på honom. Nathalie är ett vackert sto och hon har en ovanlig färg, så kallad isabell. Hon är 79 centimeter hög.

Zoe

Zoe är utan tvekan den busigaste i flocken! Hon är sex år gammal och har redan hunnit få två föl. Med sina 77 centimeter i mankhöjd är hon minst av avelsstona. Hon är ”den lilla” i flocken, men i det hon tar sig för är hon stor och ofta lite kaxig. Zoes tuffa start i livet – hon fick växa upp utan sin mamma eller andra hästkompisar bland en flock grisar – har gjort henne till en speciell ponny, med egenskaper som få andra har. Ingen kan springa så fort, eller hoppa så högt som Zoe. Hon är mörkbrun med svart man och svans.

Ungstona

Med i flocken är också de tvååriga ungstona Hilma, Tindra och Smilla. De är bästa vänner och gör nästan allt tillsammans. Bokstaven u står för undan och berättar vem deras mamma är.

Hilma, 2 år.
Fux utan tecken,
79 cm hög. (u: Isa)

Smilla, 2 år.
Mörkgrå skimmel,
77 cm hög. (u: Bianca)

Tindra, 2 år.
Mörkbrun med en stjärn i
pannan, 75 cm hög. (u: Zoe)

Minishettisarna njuter som aldrig förr! Det är "bästa veckan på året" om du frågar matglada Bianca. Det är vår och de första späda, skira gröna grässtråna börjar komma i hagen och de smakar underbart gott. Och när matte vimsar till det får Minigänget bråttom att ställa till med bus.

Kapitel 1

UTI HAGEN SKA VI GÅ!

Zoe flyttar vikten från det ena frambenet till det andra. Hon kan inte riktigt stå still. Matte, som vänt henne om så att Zoe står med huvudet mot grinden, är så fumlig och långsam idag.

”Åhhh, men snabba på nu då!” Zoe suckar åt matte som nu äntligen fått av henne grimman och släpper henne fri.

Zoe sticker snabbt iväg ut i hagen. Vårsolen lyser starkt och får hennes mörkbruna hårrem att glänsa. Hon galopperar ett par varv, sedan slänger hon sig ner och rullar på rygg från den ena sidan till den andra. Det kliar skönt i hennes päls, samtidigt som hon gnuggar in sin doft i marken.

Matte skrattar förtjust där hon står vid grinden och

tittar ut över den fina flocken av minishetlandsponyer. Hon är mer än stolt över dem alla. Hon är superduperstolt. Ledarstoet Isa står en bit in i hagen. Isa, den som alltid håller koll och ser till så att alla mår bra. Hennes snälla bruna ögon skymtar under den tjocka pannluggen. Bredvid Isa står Bianca med huvudet nere i backen. Biancas långa vita man fladdrar i vinden och hennes svans når hela vägen ner till gräset. Hennes mule rör sig snabbt över gräset där hon betar. Matte riktigt ser hur Bianca njuter av vårens smakrika gräs.

De två andra stona i Minigänget, Vera och Nathalie, som matte tog ut först i hagen, har redan hunnit upp på kullen och står nära stora stenen och betar. Matte ser att Vera är ganska tunn i kroppen, vilket vårens näringsrika gräs snart kommer att ändra på. Vera har sedan förra sommaren varit en fantastisk amma och fostermamma åt en vacker och lovande halvblodshingst, som nyss åkt iväg till ett grönbete för hingstar.*

De tre ungstona gnäggar inifrån stallet och matte väcks ur sina tankar. De vill också komma ut. Matte förstår förstås inte vad de säger, däremot förstår hästarna allt som matte säger – om de orkar lyssna.

* Isa & Minigänget *De ensamma fölen*

”Vart tar hon vägen?!” Det kryper i Tindra. Det mörkbruna ungstoet står med högt huvud och tittar mot staldörren.

”Ja, var är hon? Jag vill ut NU!” Hennes hästkompis Smilla känner likadant.

”Hon kommer nog snart. Vi får bara vänta lite längre än vanligt.” Hilma, som kan säga mamma till Isa, försöker lugna sina kompisar som börjat gå runt, runt i deras stora gemensamma box. De gillar inte att vara kvar i stallet nu när de äldre stona gått ut.

”Jag kommer nu tjejerna, lugna er!” Matte dyker upp i dörröppningen och tar fram ungstonas grimmor. Hon löser upp de pryddligt ihoprullade grimskäften och knäpper fast dem i grimmorna. Precis som alla andra dagar tar hon på dem grimmorna i samma ordning. Först Tindra (den ”vildaste”, som mamman sin) sedan Smilla och till sist tar hon på Hilma, som alltid står lugnt och väntar på sin tur.

”Där kommer de!” Bianca lyfter på huvudet och tittar mot grinden där matte nu släpper de tre ungstona.

”Hon tog minsann längre tid på sig än hon brukar, det märkte jag med”, svarar Isa sin vän sedan länge. De båda har varit i samma flock så länge de kan minnas.

”Ja, är hon inte lite väl långsam idag, matte? Känner

inte riktigt igen henne...” Bianca slutar att beta för en stund och kliar sig med mulen mot ena frambenet.

”Ja, hon verkar konstig. Men kolla nu då...” Isa stirrar med stora ögon mot grinden. Hon ser hur matte går därifrån – UTAN ATT STÄNGA DEN!

”Ha, ha, den är fin den!” Bianca tuggar lite gräs till men säger sedan. ”Äh, hon ska nog hämta vattenslangen, tror du inte?”

”Jo, men jag går dit för säkerhets skull. Så att inte Zoe får för sig något. Kan lätt se det framför mig. Hur hon piper iväg ut från hagen och drar ungstona med sig.” Isa travar snabbt iväg mot grinden.

Bianca fnissar för sig själv. *Hur ordentligt ledarsto kan en flock ha? Ja, det säger jag, är grinden öppen ett tag till så är det Bianca som ger sig ut och tar några tuggor från grönaste och skönaste gräsvallen där husse brukar slå hö.*

An illustration of a forest scene. In the foreground, a wooden horse on a long stick is positioned on the right. Three wild boars are running through the forest. The background features tall, thin trees and a misty atmosphere.

Den här sommaren blir ponnyerna i Isas gäng äkta hjältehästar! De får en ny kompis i polishästen Eddie, en rolig och charmig häst som varit med om det mesta. En dag försvinner mattes dotter, Agnes. Isa får en lysande idé och det blir hästarna som tar sig an det svåra och farliga uppdraget att hitta Agnes.

Sagt om tidigare böcker i Isa-serien:

” En sträckläsningsbok och man blir småvarm i hjärtat över sammanhållningen bland djuren.

Ewa Wendt, BTJ 2018

” Det är full action rakt igenom hela boken, en riktig bladvändare.

Villivonkan, Boktipset.se

OXI media

www.isaochminigänget.se

